

F. t. l. vedr. udlændingeloven

I forbindelse med domstolenes vurdering af, om en overtrædelse af straffelovens § 244 skal medføre udvisning efter § 22, nr. 6, skal indgå, om der er omstændigheder, der gør, at udvisning må anses for særlig påkrævet, jf. udlændingelovens § 24 a og afsnit 2.3.4.

I domstolenes vurdering skal endvidere indgå hensynet til Danmarks internationale forpligtelser, herunder bl.a. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention samt det almindelige proportionalitetsprincip.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

Udvisning efter § 22, nr. 6, vil medføre, at udlændingen meddeles indrejseforbud, og at udlændingen ikke i den periode, indrejseforbuddet gælder, kan meddeles opholdstilladelse, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3. I dag vil udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, medføre et indrejseforbud på mindst 5 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3. I lovforslaget foreslås det, at længden af indrejseforbuddet hæves til 6 år, jf. § 1, nr. 21.

2.3.3. Kriminalitet begået af flere i forening

Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 blev der indsat en ny bestemmelse i udlændingelovens § 24 a, hvorefter der ved afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 4-7, skal lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af grovheden af den begåede kriminalitet, længden af den idømte frihedsstraf, den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, eller tidligere domme for strafbart forhold.

Bestemmelsen blev indført efter forslag fra Arbejdsgruppen om betinget udvisning, hvis rapport blev sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 6. december 2005 (Folketingsåret 2005/2006, alm. del – bilag 55).

Arbejdsgruppen havde bl.a. overvejet, hvorledes hensynet til offeret og almensikkerheden og præventive hensyn kunne fremhæves i udlændingelovens bestemmelser om udvisning.

Arbejdsgruppen fandt, at hensynet til offeret og almensikkerheden og præventive hensyn allerede er en del af udvisningsreglerne i den forstand, at disse hensyn er en del af begrundelsen for, at kriminelle udlændinge udvises. De løbende skærper af udvisningsreglerne er derfor også udtryk for, at der gennem årene er lagt større og større vægt på disse hensyn.

Endvidere fandt arbejdsgruppen, at der er tale om hensyn, som må antages at indgå i domstolenes samlede vurdering af, hvilken straf der skal udmåles i en konkret sag. Det følger således af straffeloven, at der

ved strafudmålingen skal lægges vægt på bl.a. den med lovovertrædelsen forbundne skade, fare og krænkelse. Endvidere indgår det som en skærpende omstændighed, bl.a. hvis der er tale om gentagelsestilfælde, særlig omfattende eller planlagt kriminalitet eller en særlig hensynsløs handling, jf. straffelovens §§ 80 og 81.

Arbejdsgruppen fremhævede endvidere, at det af retspraksis fremgår, at domstolene i konkrete sager lægger vægt på grovheden af den begåede kriminalitet, længden af den idømte frihedsstraf, den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, og tidligere domme for strafbart forhold. Arbejdsgruppen fandt på denne baggrund, at det i udlændingeloven kan fremhæves, at der ved en afgørelse om udvisning på grund af strafbart forhold, navnlig efter § 22, nr. 4-7, skal lægges vægt på disse forhold.

Efter straffelovens § 81, nr. 2, skal det ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed, at en gerning er udført af flere i forening.

Det indgår i regeringens og Dansk Folkepartis aftale af 22. september 2008, at adgangen til udvisning i forbindelse med bandekriminalitet skal skærpes.

Det foreslås, at det tydeligt fremgår af udlændingeloven, at det skal anses som en skærpende omstændighed i forhold til udvisning, hvis kriminaliteten er begået af flere i forening. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15.

2.3.4. Udvidelse af adgangen til at udvise for overtrædelse af våbenlovgivningen

2.3.4.1. Gældende regler vedrørende udvisning for ulovlig våbenbesiddelse m.v.

Efter straffelovens § 192 a, stk. 1, straffes den, som besidder, bærer eller anvender skydevåben i strid med våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder, med fængsel indtil 4 år, når overtrædelsen sker på offentligt tilgængeligt sted. Efter straffelovens § 192 a, stk. 2, straffes den, som i strid med våbenlovgivningen besidder m.v. våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, med fængsel indtil 6 år. I modsætning til stk. 1, stilles der i stk. 2, ikke krav om, at der skal være tale om et offentligt tilgængeligt sted. Besiddelse m.v. af særdeles farlige våben efter stk. 2, straffes således også, hvis besiddelsen m.v. finder sted på et ikke offentligt tilgængeligt sted.

Straffelovens § 192 a er i dag omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 6. Udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af § 192 a, kan så-